

Германио, гордѣй се! И ний ведно съсь тебе
Се считиме велики въ съюза си свещенъ,
Защото той ни даде да виждаме и въ себѣ
Народъ, когото чакатъ дни свѣтли — рай за-
смѣнъ.

Отъ минало горчиво почерпихме поука,
Че каузата права не пада и не мре,
Че свѣтълъ ли умътъ е, то силенъ е юмрука
И неговата воля врагътъ ще разбере!...

По своята издържловость гранитенъ блокъ си
сжща,
По своето съзнание ти лжчъ си въ тъмна нощъ,
Поклонъ, поклонъ прѣдъ тебе, Германио могъща,
Германио велика по вѣра, духъ и мощъ.

Люб. Бобевски.

Къмъ враговетъ

Цѣлъ свѣтъ сте вие! Ний сме шепа хора...
Та що сте днесъ? Отъ васъ да се боимъ?
Катъ лъвове страшни всждѣ безъ умора
Ще всѣваме ужасъ, догдѣ побѣдимъ!

Цѣлъ свѣтъ сте вие! Ний сме шепа хора,
Готови въ боя горди да измрѣмъ!
Не чакайте вече никаква подпора,
Съ кръвта ви всѣка педя ще залѣимъ!